

25. Μάρτυρες τῆς χριστιανικῆς Θρησκείας

α. Ὁ Ἅγιος Δημήτριος

Ὁ Ἅγιος Δημήτριος εἶναι ὁ πῶς πολὺ τιμημένος Ἅγιος τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἰδιαίτερα ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία εἶναι σταθερὰ δεμένη μετὰ τὸ ὄνομά του μετὰ πολλὰ παραδόσεις.

Ὁ Δημήτριος γεννήθηκε στὴ Θεσσαλονίκη ἀπὸ ἐπιφανῆ οἰκογένεια καὶ ὑπηρετοῦσε σὰν ἀξιωματικούς τὴν ἐποχὴ τοῦ Διοκλητιανοῦ. Σὰν ἀξιωματικὸς διακρινόταν γιὰ τὸ ἦθος του καὶ τὶς στρατιωτικὰς ἀρετὰς του. Θερμὸς ὁπαδὸς τοῦ χριστιανισμοῦ, ὄχι μονάχα δὲν ἔπαιρνε καμιά προφύλαξη καὶ δὲν ἔκρυβε τὶς χριστιανικὰς του πεποιθήσεις, μὰ ἀντίθετα δημιουργοῦσε χριστιανικὴ κίνηση ἀνάμεσα εἰς τοὺς νέους τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὅταν βγῆκε μιὰ διαταγή, πὺν ὄριζε φυλάκιση καὶ θάνατο σὲ ὅσους δὲν ἀποκήρυσσαν τὸ χριστιανισμό, ὁ Δημήτριος ἐξακολούθησε τὸ ἔργο του χωρὶς νὰ ὑπολογίξῃ τὶς διαταγὰς καὶ τοὺς κινδύνους. Τὸν συνέλαβαν λοιπὸν κατὰ τὸ 303 καὶ τὸν φυλάκισαν.

Τὴν ἴδια ἐποχὴ γίνονταν παλαιστικοὶ ἀγῶνες στὸ στάδιο τῆς Θεσσαλονίκης. Στὸς ἀγῶνες αὐτοὺς προκαλοῦσε κάθε νέο, πὺν ἤθελε νὰ μετρηθῆ μαζί του, ἓνας πολὺ ρωμαλέος Ρωμαῖος, ὁ Λυαῖος.

Τὴν πρόκληση τὴν δέχτηκε ὁ Νέστορας, ἓνας νέος τῆς Θεσσαλονίκης, ὁπαδὸς τοῦ Δημητρίου. Πρὶν ὅμως ἀγωνιστῆ, πῆγε στὴ φυλακὴ νὰ ἐπισκεφτῆ τὸν Δημήτριο. Ὁ Δημήτριος τὸν ἐνθάρρυνε καὶ τὸν εὐλόγησε μετὰ τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ στὸ μέτωπο.

Ὁ ἀγὼνας τῶν δύο ἀντιπάλων εἶχε μεγάλο ἐνδιαφέρον, γιὰτὶ σ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα συγκρούεται ὁ Χριστιανισμὸς μετὰ τὴν εἰδωλολατρία. Ὁ Νέστορας λοιπὸν δὲν πάλευε γιὰ τὴν προσωπικὴ του ἀνάδειξη, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς θρησκείας του, πὺν τόσο τὴν κατάτρεχε ὁ κόσμος τῆς εἰδωλολατρίας. Ἀπ' αὐτὸ καὶ ἡ ψυχικὴ του δύναμη, ἐνισχυμένη καὶ μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Δημητρίου, γιγαντώθηκε σὲ σημεῖο νὰ γίνῃ ἀκατάβλητος ἀγωνιστῆς, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ νικήσῃ τὸν ὑπερφίαλο Λυαῖο καὶ τὸν κόσμο πὺν ἀντιπροσώπευε, τὸν εἰδωλολατρικὸν κόσμο.

Ὅσοι ἦταν χριστιανοὶ πανηγύριζαν τὴν νίκη τοῦ Νέστορα καὶ δόξαζαν τὸ Θεό, πὺν χάρη στὴν ἐπέμβασή του, μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Δημητρίου.

νικήθηκε ὁ Λυαῖος. Ὅσοι ἦταν εἰδωλολάτρεις, ἀντίθετα, θεώρησαν προσβολή τους τὴ νίκη τοῦ Νέστορα, τοῦ χριστιανοῦ ποὺ νίκησε τὸν εἰδωλολάτρη.

Οἱ πληροφορίες αὐτὲς ἔφτασαν καὶ στὸν αὐτοκράτορα, ὅτι δηλ. ὁ Δημήτριος εἶναι ὁ κυριότερος ὑπαίτιος τῆς νίκης τοῦ χριστιανοῦ, γιατί πρὶν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ἔδωσε τὴν εὐλογία του στὸ νικητὴ. Ὁ αὐτοκράτορας διέταξε νὰ ἀποκεφαλίσουν καὶ ὁ Δημήτριος καὶ ὁ Νέστορας. Ἡ νίκη ὁμως τοῦ χριστιανισμοῦ δὲ μπορούσε νὰ θανατωθῆ. Ἐμεινε στὶς χριστιανικὲς καρδιὲς ζωντανὸς σύμβουλος θάρρους καὶ πίστεως.

Ἡ παράδοση ἀναφέρει πὺς ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Δημητρίου ἀνάβλυσε μύρο. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἅγιος ὀνομάζεται μυροβλήτης. Ἡ Θεσσαλονίκη τὸν τιμᾷ σὰν πολιούχο της. Ἐπάνω στὸν τάφο του ἔκαμαν μεγαλόπρεπο ναὸ καὶ γιορτάζουν τὴ μνήμη του στὶς 26 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιο

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, Σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένη, ἀθλόφωρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως ἅγιε, μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

6. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος.

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος γεννήθηκε μετὰ τὸ 250 στὴν Καππαδοκία ἀπὸ ἐπιφανῆ οἰκογένεια. (Ἄλλοι λένε πὺς γεννήθηκε στὴ Λύδδα τῆς Παλαιστίνης).

Ἀπὸ τὴ νεαρή του ἡλικία ὁ Γεώργιος ἔγινε χριστιανός, διακρίθηκε στὸ στρατὸ καὶ ἔγινε χιλιάρχος.

Ὅταν πέθαναν οἱ γονεῖς του, ὁ Γεώργιος χάρισε στοὺς δούλους του καὶ στοὺς αἰχμαλώτους τὴν ἐλευθερία τους καὶ μοίρασε τὴν περιουσία του στοὺς φτωχοὺς.

Στοὺς διωγμοὺς ἐναντίον τῶν χριστιανῶν ἀρνήθηκε νὰ πάρῃ μέρος. Ὁμολόγησε μάλιστα πὺς καὶ αὐτὸς εἶναι χριστιανός.

Ὁ Διοκλετιανὸς ἀγαποῦσε πολὺ τὸ Γεώργιο, γιὰ τὸ ἦθος του καὶ γιὰ τὴν ἀντρεία του καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν θανατώσῃ. Τὸν διατάζει λοιπὸν νὰ ἀρνηθῆ τὸ χριστιανισμὸ μὲ τὴν ὑπόσχεση πὺς θὰ τοῦ προσφέρῃ μεγάλες τιμές. Ὁ Γεώργιος ὁμως ἀρνήθηκε τίς προσφορὲς αὐτὲς καὶ ἔμεινε πιστὸς στὸ χριστιανισμὸ, ἂν καὶ τὸν ὑπέβαλαν σὲ φρικτὰ βασανιστήρια. Στὸ τέλος τὸν ἀποκεφάλισαν (303 μ.Χ.). Τὸ λείψανό του τὸ ἔθαψαν στὴ Λύδδα. Ἐπάνω στὸν τάφο του ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἔχτισε ναὸ πρὸς τιμὴν του.

Ὁ Γεώργιος βρίσκει στήν κάθε χριστιανική ψυχή τρυφερή λατρεία. Ἡ νιότη του, ἡ ὁμορφιά του καὶ ἡ ἀντρεία του γοητεύουν μὲ τὴν ἀκτινοβολία τους ὅλες τὶς χριστιανικὲς ψυχές. Ἡ μνήμη του γιορτάζεται στίς 23 Ἀπριλίου.

Ἀπολυτίκιο

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε, μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.